

Marcel Pich «Els Torms i Mallorca no són tant diferents»

El periodista mallorquí Marcel Pich, fill del Jordi de l'Abadia i de la Rosa del Xirimeni, va fer una exposició sobre Mallorca. Amb el títol de *Fer País*, en Marcel va fer una aproximació a la seva terra, fent una passada per la geografia, la història, la cultura i la llengua.

Va ser un viatge documental a través de la realitat mallorquina, trencant el tòpic d'illa exòtica de platges i palmeres. Amb la calor compartida del clima mediterrani amb una humitat relativa alta, pròpia de les zones costaneres, varem recórrer la diversitat paisatgística des de les zones premuntanyoses a la Serra de Tramuntana, amb les seves curiositats, com la del cim més alt, el puig Major, que va ésser retallat uns 50 m per instal·lar-hi material militar americà. El pla, la costa, els pobles, els torrents i les platges passaren davant els nostres ulls, tot amanit per les explicacions i els comentaris del Marcel.

Dins d'aquesta varietat, va ressaltar el xoc paisatgístic de les zones urbanes, la ruralia i les zones industrialitzades, fruit d'una pèssima planificació urbanística, que es fa palesa, sobretot a les zones turístiques costaneres, producte del boom dels 60. El recorregut agrícola, especialment interessant a l'hora de comparar-ho amb les Garrigues, va transcórrer per cultius de secà, cereals, oliveres, ametllers i garrovers, no resultà tant diferent.

Unes pinzellades d'història ens transportaren als temps del rei Jaume, que conquerí l'illa als musulmans i començà la seva catalanització, inclosa la llengua. Referent a la qual va il·lustrar la seva consideració social, parlada fonamentalment a la part forana, també pateix agressions com l'enfrontament de la marroquina Saïda Sadouky amb la Guardia Civil per parlar-los-hi en català.

Referent als moviments socials d'influència política, en cità el GOB (grup ornitològic balear) com a més significatiu, compromès amb l'ecologia i en la defensa de la terra. La consciència en temes d'identitat augmenta. El clàssic conformisme comença a donar pas a les manifestacions de protesta contra projectes urbanístics o viaris, tractorades en contra la política agrària, etc.

La xerrada va concloure amb una passejada per la cultura i, sobretot, la música. Instruments com la xeremia, el flaviol o el tamborí recuperats per grups com ara *Al-Mayurqa*, del que sentírem un tema de l'àlbum *Temps de Revolta*.

Finalitzada la xerrada, en Marcel fou saludat i felicitat pels assistents i va poder compartir conversa amb els veïns durant el sopar popular de cloenda.